

SOPRONVÁRMEGYE

MEGJELENIK: CSÜTÖRTÖKÖN ÉS VASÁRNAP.

A lap előfizetési ára:

Egész évre 16 korona, fél évre 8 kor., negyed évre 4 kor.
Egyes szám ára 10 fillér.

Lapvezér:

Gueth Lajos dr.

Felelős szerkesztő:

Rábel László.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Széchenyi-tér 21. sz. (Rónai Frigyes könyvnyomdájában)
Hirdetések egyezség szerint.

A nemzeti törekvések, vármegyei és helyi érdekek független közlönye.

Kisdedóvók.

Szoktunk dicsekedni vele, hogy tiz-tizenöt év óta milyen rengeteg sokat tettünk a közoktatás érdekében. S tény is, hogy népiskoláink, viszonyítva az alkotmányos aera megnyitása előtti állapotokkal, legtöbb helyen elég öröndetes haladást tüntetnek fel. Ez kétségtelenül a társadalom érdeme, mely főleg az egyházak keretében buzgólkodott a népoktatás ügye mellett. A népiskolák száma jelentékenyen megsaporodott, a tanítás közelebb jutott az európai színvonalhoz, egy szóval, atban vagyunk ahhoz, hogy elemi oktatásunk minden tekintetben megüsse a mértéket. Ehhez azonban mindez ideig hiányzik egy feltétel, hiányzik ugyszólván az az alap, melyre sikerrel lehetne a közoktatás épületét fölemelni: nincsenek kisdedóvó intézeteink.

Igazán bámulatos dolog az, hogy a magyar társadalom, mely a közoktatás ügye iránt oly áldozatkész érdeklődést mutat, mindeddig oly keveset tett kisdedóvó intézetek felállítására. Az országban alig van két-háromszáz kisdedóvó intézet, azok közül is több csak tengődik. Pedig a sike-

res elemi oktatásnak ugy szólván nélkülözhetetlen föltétele az az előképzés, melyet a gyermekeknek a kisdedóvó nyújt.

Nálunk a lakosság tulnyomó többsége földmiveléssel foglalkozik, s nagyon kevésé ér rá, de meg keveset is ért hozzá, hogy gyermekeit okosan nevelje. A fiu, vagy lány felnő 7—8 éves koráig, akkor szülei, mert muszáj, beadják az iskolába. Csoda-e, ha ez a gyermek vásott, fegyelmezetlen s jóformán képtelen a tanulásra. Mennyire mások lennének az elemi iskola növendékei, ha azok előbb az óvodából kerülnének oda. Igaz, hogy a kisdedóvó intézetben rendszeres tanulásról még szó sem lehet, de igenis, van szó nevelésről. A gyermek megszokja a tanítói tekintély tiszteletben tartását, a rend és fegyelem többé nem lesz rá nézve nyűg, melyet minden kínálkozó alkalommal lerázni törekszik, hanem cselekvésének a szokás által természetessé vált kerete, s végre értelme is pallérozottab lesz, s a tanulás nem merőben új, tehát nem is annyira fárasztó és riasztó foglalkozás.

És ez nem csak azt jelenti, hogy a gyermek egy-két évvel korábban jut el ugyanarra az eredményre, mert a kisded-

óvó hiányát a népiskola sohasem pótolhatja. A 4—5 éves gyermek könnyebben kezelhető, sikeresebben szoktatható, mint a 7—8 éves. Ebben már vannak megrögzött hajlamok, amaz még alakítható, a mivé tetszik. Bizonynyal a kisdedóvó intézetek paedagógiai szempontból kiváló szerepre hivatvák, arra, hogy a népiskolát képesítsék feladatuk betöltésére: magában egész s az életben használható tanítási eredményre.

E paedagógiai előny mellett ott van még egy másik, nem kevésbé fontos is: a gyermekek egészségének megóvása. Vajmi kevés szülő van olyan, a ki egész nap ügyelhet gyermekeire. A legtöbbet a kenyérért való munkálkodás elvonja gyermekei felügyeletétől, s azok csinálhatnak, a mi nekik tetszik. S innen van aztán a gyermekek közt a nagy halandóság, innen van hogy a nagy halandóságnál oly ijesztően nagy százalékkal szerepel a vízbefulások, megégések s. a. t. száma. E bajon is segíteni van hivatva a kisdedóvó intézet.

S végül ott még egy momentum, melyet nekünk magyaroknak soha sem szabad szem elől téveszteni: a nemzetiségi momen-

Kis kertemben...

*Kis kertemben hervadnak a virágok,
A napsugár bágyadtan sít reájok,
Nincs már élet hidegülő sugárba,
Nem nyílik több rózsabimbó,
Az őszi nap csókjára.*

*Gyöngörűség volt e kis kert a nyáron,
Úde mosoly fakadt minden virágon,
Örömmel télt el a szírem, ha láttam —
Rád gondoltam ifjúságon
A mosolygó virágbán.*

*Elrepült a mosoly, elszállt az illat,
Vége, vége a virágnak, elhervad,
Pedig milyen kedves volt az élete,
Soha, soha nem bántottam,
Nem téptem le egyet se.*

*Be most mégis hadd kötök egy koszorút
Óh! hadd kötöm bele e gyászt, e nagy but...
Egy koszorút mindenszentek napjára,
Porladozó jó szüleim
Virágtalan sírjára.*

Várady Ferenc.

Herceg Esterházy olasz színháza.

Irta: Dr. Váli Béla.
(Vége.)

A színház mesés szépségű díszleteit a hírneves olasz festőművész, Pietro Travaglio készítette s rendezte be saját tervezete szerint

Miután azonban egynemely esetben Travaglio nem győzte a megkívántató díszletek elkészítését, azon kor egyik jónévű színházi festőjét szerződtették kisegítőül Bécsből, az olasz származású Federikót.

Jelentékeny súly volt fektetve arra, hogy az énekelőadás szépségeivel arányos meglepetést képezzen a díszletek egy egy újabb darabhoz készített sorozata. Mint-hogy a gépezet ügyes kezelése s a színpadi látványosságok bonyolultsága s pompája által elérni kívánt hatás kiváló szakerót kívánt, épen nem lehet csodálkozni azon, hogy az Európászerte rendkívüli leleményességéről ismeretes Gouffard Pierre gépmestert szerződtette el herceg Esterházy a nápolyi udvari színháztól.

Általán minden előadás alkalmával tiz-tizenkétféle díszletváltozás hozatott színre. Ezenközben királyi paloták, templomok, főiri termek, várkastélyok, várkertek, ligetek, csatatermek, haditáborok, erdőségek, völgyek, barlangok, tűzhányó hegyek, háborgó tenger stb. ábrázolása volt kedvencz tárgya az egymással vetekedő színefestőknek. Aligha tévedek, ha azt vélem, hogy a mythologiai tárgyú színi előadások díszletei legjobban sikerültek, melyben a korszerűség kényszere nem akadályozá a képzelet merész kalandozásait. Maguk a zeneszerzők ép ugy, mint Haydn is előszere-tettel keresték ki színműveikhez a mythologiai szövegeket, melyeknek kedveltséget kivált

Metastasio dívatos genialitása biztosított. Csak elvétve adtak elő a régi történetből merített színművet, mint „Brutus“-t és „Didó“-t; ezeket ép ugy, mint „Gibraltár megszállása“-t, teljesei, regényes és mythikus színezettel hozták színre. Népies tárgyú művet nem találunk. A nép: mint hajós, katona, pásztor stb. csakis tömegesen s énekkarban vétetett fel e játék keretébe.

A tánc hatásainak felhasználásáról igen kevés emlékezés maradt fenn, mi annál feltűnőbb, mivel a pozsonyi női és soproni fi-zárda növendékeinek francia szövegű előadásait legtöbbnyire egy-egy ballet zárta be. Csakis Nalgusben találtam a tánc említését. Egy alkalommal a pásztorok és pásztornok kara adott elő egy táncot (1782-ben), mely táncelőadás aligha bírt magyaros jelleggel. Magántáncosnőről csakis egyetlen emlékezés maradt fenn; ez a legjelesebb bécsi táncosnő Delfén k. a. volt, a bécsi udvar s főrendiek kegyence, kinek táncművészete oly magas fokon állott, hogy eszterházi szereplései emlékeül, hirtelen elhunytá után, az eszterházi ünnepek alkalmával emlékelőadást is rendezének.

Ugy a zenekarban, mint a színészek tömegében mindenféle nemzetiség volt képviselve, kik folytonos viszálykodásban éltek egymással. Haydn ez embereknek csak játékában tudott összhangzatot tartani, szenvedélyeik disharmoniáját ő sem volt képes megszüntetni. A viszály folyton nőtt, a herceg előbb szép szóval csil-

tum. A kiseddóvó intézeteknek határozott missziójuk van a magyarosítás körül. Az a kor, melyben a gyermek a kiseddóvóba kerül, a legalkalmasabb arra, hogy nyelvet játszva lehessen elsajátítani. Nincs ott szó kényszerrel, az anyanyelv elrablásáról, a nemzetiségi veszekedők frázisai értelmüket veszítik azzal a ténynel szemben, hogy az idegen ajku gyermek fáradság nélkül hozzájut az állam nyelvéhez, a magyar nyelvhez különösen ott, a hol a lakosság vegyes ajku, s ennél fogva a gyermekeknek egymás közt való érintkezése is magyar nyelven történik. Különösen ott, mondom a kiseddóvó biztos eszköz a jövő generációk magyarosítására.

S mind ez az előny, s mind ez a haszon aránylag csekély áldozattal érhető el. Egy falusi kiseddóvó intézet évenként 5—600 frtból fenntartható, s az első berendezés is kevésbe kerül. Hanem persze ehhez is alapot kellene teremteni. E célra talán jó volna az iskola kötelezettség elmulasztása folytán behajtott bírságokból csinálni oly kiseddóvó alapot, melyet tánevigalmak, felolvasások s. a. t. jövedelmeivel lehetne szaporítani.

Az államra, egyházakra, községre hárul a feladat, ily alapokat teremteni s kiseddóvó intézeteket létesíteni. Tenniük kell ezt áldozatok árán is, mert a kiseddóvóba fektetett költség valósággal az az elvetett mag, mely százszorosán térül vissza.

J. L.

Az irodalmi és művészeti kör es-télye.

Az első estély, melyet a Kör az új sáison megnyitásánál a múlt szombaton este a Casino kis termében rendezett, szép számu s di-

szes közönség jelenlétében folyt le. A műsorozat is beváltotta ígérését és minden tekintetben megfelelt a hozzá fűzött várakozásnak. Az előadást *Matarovszky* B. Antal felolvasása nyitotta meg, aki az aranycsinálásról írt össze s olvasott fel egyet-mást érdekes, értelmes és — a mit különösen dicsérőleg kell kiemelniünk — népszerű élvezhető előadásban. A műsor második pontjaként következett Arany János *Rachel síralma* című költeményének melodramai előadása. A költeményt szavalta *Wrchovszky* Károly dr., a zongora kíséretet pedig játszotta a melodramai zenének szerzője: *Kapy* Gyula. Ismertetésünk szűk keretében nem terjeszkedhetünk ki *Kapy* ezen újabb műalkotásának részletes bírálására és röviden csak annyit jegyzünk meg, hogy méltó volt ahhoz a szép tárgyhoz, melyet interpretált, hogy az érdelem igaz hangjain szólaltatta meg az anyai szeretet kétségbeesítő megőrzítő fájdalmát és mes-terien teremtette meg az átmenetet, a tépő fájdalomtól a megváltó hit felemelő és kien-gesztelő lelkesedésén át a fenséges lelki nyugalomig, közben is mindenütt élénk színekkel festvén *Rachel* lelkiállapotát. A mi az előadás sikerét illeti, okvetlenül le kell számolnunk azon nehézségekkel, a melyekbe a melodráma külső hatásának érvényesülése ütközik. A leg-főbb nehézség kétségtelenül az, hogy a sza-való nem a költemény, hanem a zene megkötött határai között mozog s így nem érvénye-sítheti a költemény előadásánál saját egyéni-ségét, hanem a zeneköltőt kell kifejezésre juttatnia. *Wrchovszky* dr. törekedett e nehézségekkel megküzdeni s az a taps, a mely őt a melodráma kitűnő szerzőjével együtt isme-telten is kitüntette, volt tanúsága annak, hogy meg voltunk elégedve a melodramai előadással. Ezután *Rohn* Nándor mutatta be magát, szép érces mély hangú baritonjával, a ki *Király* Béla ügyes kísérete mellett *Komócsinak* *Telbisz* ál-tal megzenésített „*Szegény Margit*” című bal-ladáját és Heine örökké szép balladáiból ket-tőt énekelt nagy hatással és a közönség élénk tetszésnyilvánítása közben. *Rohn* intelligens énekes, a ki szép hangját jól tudja érvényesi-teni. Következett ezután a műsor legkedvesebb

pontja: *Pollay* Vilma k. a. és *Schwartz* Viktor dr. négykezese, *Ouslow* „*Sonata*”-ja, a melyet igazi gyönyörrel hallgattunk végig. Az az ügye-ség és biztosság, a mellyel *Pollay* k. a. a prime futamait játszotta, egész zsarnokká tette a közönséget, a mely két ízben is visszahívta őt a zongorához, hogy gyönyörködjék továbbra is a kis kacskók szép játékában. A rendezőség csokorral lepte meg, a közönség pedig sűrű tapsokban jutalmazta meg és kedvencévé avatta a szép kisasszonyt. Miután még végül *Berényi* Pál dr. olvasott fel tőle megszokott jó elő-adással *Ujváry* Bélától három igen sikerült köl-teményt, a melyek zajos tetszést provokáltak, a közönség az első emeleti étkezőben társas vacsorára gyűlt össze, a mely után *Munczy* Lajos jeles zenekara mellett rögtönzött tánc fejezte be a sikerült estélyt.

APRÓ-CSEPRŐ.

Egy pohár emlékiratai.

I.

Áldom a sorsomat, hogy ilyen selyem sorsra jutottam. Valahányszor a vevők kíváncsi szeme elcsillogott felettünk, mikor ott áll-tunk fenn az üveges polcon, mindig ideges izgatottsággal gondoltam jövőmre. Most nem szomorkodom már. Aranyos, kedves kis gazdám olyan fényesre tisztít, hogy kristálynak tartan-ak, pedig csak egyszerű metszett pohár vagyok.

Édes kis gazdám, Milyen kedves vagy nekem, te barna fűrtös növendék leányka. Ke-mény testemet villanyos melegség járja át, mi-kor ajkadhoz érintesz. Oh úgy félek mindig, hogy elszédülök az örömtől és földre hullok, széttörötten.

II.

Boldog sorom mindig aranyosabb lett. Kis gazdám ma virágot tett belém. Pompás hamvas piros rózsát. Jaj milyen bódító az illata.

Ej, ej, kis gazdám. Ha már is tudná amit én tudok, azt, hogy honan kaptad a róz-sát? Ne félj, nem árukkal el. De sokért nem adnám, hogy láttam, mikor az a nyulánk sihe-der benyújtotta az ablakon. Jaj de elpirultál. Olyan lettél, mint a kapott rózsza, hamvas, pi-ros rózsza.

lapitá a társulatot, azután fenyegetőzéssel, míg végül megunva a gond nélkül élet által rakoncátlanná váló csoportokkal való vesző-dséget, kimondá, hogy már most fel is ut, le is ut.

Erre nem voltak elkészülve és a zenekar könnyőrgve fordult *Haydn*hoz, hogy szóljon érdekükben néhány engesztelő szót a hercegnél. *Haydn* ezt meg is tette, de hasztalan. Ekkor azon kegyet kérte ki magának, hogy még egy új szimfóniát taníthasson be és játszassák el a herceg előtt. Ez meg lett engedve és akkor írta *Haydn* amaz eredeti munkáját, melyben egyik zenész a másik után elfújja gyertyáját, félreteszi hangszerét és eltávozik, míg végre a karmester egymagában marad. Ez használt! A herceg megtartá zenekarát haláláig.

Az egész európai zenevilág figyelme az Esterházy színház felé fordult akkor, ha ab-ban valamely újabb *Haydn*-termék premierje tartatott. Ilyen eset volt 1768-ban „*Speciale*” 1770-ben a „*Le pescatrici*”, 1773-ban „*File-mon és Baucis*”, 1777-ben „*Il Mondo del Luna*” 1779-ben „*La Vera Constanza*”, a következő évben „*La Infedelta*”, 1784-ben „*La Armida*”, 1785-ben „*L'Isola*” című operái.

Legnagyobb feltűnést keltett a két kö-vetkező *Haydn*-opera premierje: a „*La Infe-delta*”-é, melynek premierjére *Mária Terézia* is Bécsből Esterházára utazott s ott ugyan-csak „*Philemon és Baucis*”-t annyira megsze-

rette, hogy a kedvence is maradt. Ugyancsak nagy feltűnést 1779-ben „*La Vera Constanza*” premierje, mely a bécsi udvar megrendelése folytán készült, de mindenféle intriguák miatt *Haydn* által onnan elvétellett, s Esterházában mutatattott be. A jeles zeneszerző ezen műve iránt, oly nagy volt az érdeklődés, hogy *József* császár is berándult Bécsből e mű előadá-sára, az udvar összes személyzetével.

Haydn termékenysége s a herceg bőke-züése folytán az esterházi színházi előadások hírneve mindegyre növekedett s premierjeikhez az udvarhoz tartozók s főrangúak közül is csak a kiválóbb egyéniségek kaptak meghívót. *Haydn* az 1760—1790, köztü években rendki-vül tevékenységet fejtett ki s Esterházában szerzett művei mai nap is a zeneirodalom gyöngyei közt foglalnak helyet. Munkássága delelőjén érte az a csapás, hogy fenkölt lelkű pártfogója, Esterházy Miklós elhunyt, minek következtében ugy a szintársulat, mint a ze-nekar feloszlattatott.

A szétoszlás előtt néhány nappal tartatott meg 1791-ben az utolsó előadás, melyben *Haydn* „*Venus és Adonis*” című operáját adták elő a bécsi opera tagjai. Ez előadás alkalmá-val *Venust* *Guiliani* hírneves művész, *Ado-nist* pedig *Calvesi* adta. Ugy ezek, mint a több százra menő működő személyzet jelmeze s kellékei hihetetlen nagyságu összegekbe ke-rültek, s a *Travaglio* által tervezett gépezetek s díszletekkel egyetemben ezen opera előada-

tási költsége meghaladta a negyvenezer forin-tot. A bécsi uralkodóház tagjai, *Rohan* fran-cia herceg, a spanyol, velencei, nápolyai köve-tek, több tábornok, számos herceg, zászlóur a hercegyrimás s hazai s külföldi főnemsek jelenléte növelte ez ünnepélyességet, melynek előállítására néhány nap alatt negyvenezer for-rintba került.

Mire a színházat környező nyolcvanezer mécs a parkban kialudt, elcsendesült a szin-ház is, be is zárták s nem is nyitatták ki azt újabb tulajdonosa hosszabb ideig. Csak évek múltán próbálkozott az új földesur visszaállítani a régi fényt, ez azonban nem sikerült.

Ha visszapillantunk a vázolt harminc évre, annyit elmondhatunk arról, hogy az esz-terházi tusculanum nemcsak azért érdemes figyelmünkre, mert *Haydn*nek munkássági té-rül szolgált, szellemét érvényesíteni módot adott; de főleg azért, mivel íróink közül nem egy meríthetett lelkesedést ez előadásokból, mint *Bessenyei György*, ki az olasz s francia színjátékok előadásait látva, határozá el Esz-terházában magyar drámák írását, vagy mint *Peczely*vel, az első magyar hírlapíróval tör-tént, ki feltékeny fájdalommal hangoztatá hir-lapjában azt, hogy bárha az Esterházy her-cegek magyar szintársulatot szerveznének, vagy akadna egy oly lelkes honfi, ki Esterházy példájára, saját költségén, magyar szintársulat-tal kísértené meg ezen új művészeti ág meg-gyökeresítését.

II.

Nagyon jól fejlődik mondhatom. Ma este itt volt vacsorán az ifju ember. Egyedül maradtak a szobában a leányka és ő. Ott álltam a leányka előtt az asztalon. Az ifju ember reszkető kézzel nyult felém. Forró ajka égette testemet, mikor: ivott belőlem. Mikor letett, a leányka elpirult és mosolygott:

Megitta a szerelmemet.

IV.

Nem szerepeltem, csak néző voltam. Uj, egyvágású poharak csillegtek az asztalon. Nagy társaság volt együtt, nagy ünnepet ültek: az ifju és leányka lakodalma napját.

Megható szép ünnep volt ez, amint az az újságpapíros mondta, amibe takartak, mikor elesomagoltak, hogy vigyenek az új pár lakásába: a paradicsomba.

V.

A nő: Meg fogod venni azt a kalapot.

A férj: Nem veszem.

Nő: Miattad áldoztam föl ifjuságomat.

Férj: Én meg évi jövedelmem három fertály részét.

Nő: Ezt szememre hányni rut dolog.

Fésj: Rutabb dolog jóságommal viszszaélni.

Nő: Ne sértegess.

Férj: Te kezdted.

Nő: Én?

Férj: Te.

Nő: Ne ingerelj.

Férj: Hahaha!

És szerencsétlenségemre én voltam kéznél, kis gazdám gyengédtelem keze felkapott, repültem át a levegőn, az ajtóhoz vágtam, pedig nem oda voltam szánva.

Most várom, míg kisöpörnek.

—s.

A VÁRMEGYE HIVATALOS KÖZZÉTÉTELEI.

Másolat.

Kereskedelemügyi magy. királyi Minister 58724. 1893. szám. Sopronvármegye közigazgatási bizottságának. Mult évi augusztus hó 9. napján tartott ülésében 238—589. sz. alatt hozott s az ottani m. kir. államépítészeti hivatal főnöke által megfélebbezett határozatát, melyben a herceg Esterházy Miklós javainak zárgondnoksága által a sopron-győri törvényhatósági közut 36786/38.356 kilométer közti szakaszán és az ezen szakaszon létező négy hidon, melyek szerkezete a csatolt tervben van kitéve és fekvésük a műleírásban megjelölve, — gyakorolt vámszedési jogát az 1890. évi I. törvénycikk 92. §-a értelmében igazoltnak mondotta ki, indokaiból helybenhagyom. Ezen határozatomról a bizottságot tudomás és vámtulajdonos tudósítása végett azzal értesitem, hogy jelen rendeletem, a hivatkozott törvényszakasz értelmében a törvényhatóság területén közzeendő. A vám igazolására vonatkozó határozatnak az állam hivatalos lapjában leendő közzététele iránt egyidejűleg rendelkezem. A f. évi augusztus hó 4. napján 14570. szám alatt felterjesztett mellékleteket a közigazgatási bizottsági határozatnak, a helyszínrajz és műszaki leírás két-két példányának, valamint a nyilvántartási kimutatásnak kivételével, melyeket hivatalos használatra visszatartottam, idezárta visszaküldöm. Budapest, 1893. szeptember hó 14-én. A miniszter megbízásából: Csörgeő s. k. ministeri tanácsos.

A másolat hiteleül:

Császár Imre,

kiadó.

Másolat.

Földmívelésügyi magy. királyi Minister 56621/III/8. 1893. Valamennyi törvényhatóságnak (Csik, Temes, Szatmár és Somogy vármegyék kivételével). A Temesvármegye területén, a m. kir. államvasutak kezelése alatt álló zsebely-csákvári h. é. vasut vonalán fekvő Csákvár nevű állomást, továbbá a Somogy vármegye területén a m. kir. államvasutak ke-

zelése alatt álló Somogy Szobbb-arcési h. é. vasut vonalán fekvő Tarnóca és Görgeteg állomások, végül a Szatmár vármegye területén, a Nagy-Károly somkúti h. é. vasut vonalán fekvő Erdőd, Szinfalu és Erdőszáda vasuti állomásokat marharakodó vasuti állomásokul engedélyezvén, felhívom a törvényhatóságot utasítsa a területén létező marharakodó állomásokhoz kirendelt szakértőket, hogy az 1893. évre engedélyezett marharakodó állomásokról szóló s a szakértőknek a f. évi március hó 20-án 15919/III/8. szám alatt kelt itteni rendelettel megküldött jegyzék 15. lapján Temesvármegye rovat alatt „Csákvár” — továbbá e jegyzék 13. lapján Somogy vármegye rovat alatt „Tarnóca” és „Görgeteg” — végül az ezen jegyzék 24. lapján a Nagy-Károly-somkúti h. é. vasut részvénytársaság részére nyitandó új fejezetben Szatmár vármegye rovat alatt „Erdőd”, „Szinfalu” és „Erdőszáda” vasuti marharakodó állomásokat pótlólag jegyezzék fel. Budapest, 1893. október 7-én. A miniszter megbízásából Liphay s. k.

A másolat hiteleül:

Császár Imre,

kiadó.

Másolat.

Kereskedelemügyi m. kir. miniszter 58721. sz. Sopronvármegye közigazgatási bizottságának. Mult évi augusztus hó 9. napján tartott ülésében 242—593. sz. a. hozott, s az ottani m. kir. államépítészeti hivatal főnöke által megfélebbezett határozatát, melyben a Herceg Esterházy Miklós javainak zárgondnoksága által az endrőd-süttőri községi közlekedési közuton Endrőd község észak-nyugoti végétől kezdődő 0.264 kilométer szakaszán és az ezen szakaszon levő és a csatolt rajzra vonatkozó előtűtetett szerkezettel bíró műtárgyakon gyakorolt vámszedési jogát az 1890. évi I. tvc. 92. §-a értelmében igazoltnak mondotta ki, indokaiból helybenhagyom. Ezen határozatomról a bizottságot tudomás és vámtulajdonos tudósítása végett azzal értesitem, hogy jelen rendeletem, a hivatkozott törvényszakasz értelmében, a törvényhatóság területén közzeendő. A vámigazolására vonatkozó határozatnak az állam hivatalos lapjában leendő közzététele iránt egyidejűleg rendelkezem. A f. évi augusztus hó 4. napján 14574. sz. a. felterjesztett mellékleteket, a közigazgatási bizottsági határozatnak a helyszínrajz és műszaki leírás két-két példányának, valamint a nyilvántartási kimutatásnak kivételével, melyeket hivatalos használatra visszatartottam, idezárta visszaküldöm. Budapest, 1893. szeptember 18-án. A miniszter megbízásából: Csörgeő s. k. ministeri tanácsos.

A másolat hiteleül:

Császár Imre,

kiadó.

Másolat.

Kereskedelemügyi m. kir. Minister 58722. sz. Sopronvármegye közigazg. bizottságának. Mult évi augusztus hó 9. napján tartott ülésében 241,592. sz. a. hozott, s az ottani m. kir. állami építészeti hivatal főnöke által megfélebbezett határozatát, melyben a sopron-bécsújhegyi törvényhatósági közut 19.620 km. szakaszánál levő vámháztól kiinduló Kismartonhegy (Kishöflány) és Kismarton város határáig terjedő 3.876 km. hosszú szárazvám-kismartoni vámos uton gyakorolt és herceg Esterházy Miklós javainak zárgondnoksága által bejelentett vámszedési jogot az 1890. évi I. tvc. 92. §-a értelmében igazoltnak mondotta ki, indokaiból helybenhagyom. — Ezen határozatomról a bizottságot tudomás és vámtulajdonos tudósítása végett azzal értesitem, hogy jelen rendeletem — a hivatkozott törvényszakasz értelmében a törvényhatóság területén közzeendő. A vámigazolására vonatkozó határozatnak az állam hivatalos lapjában leendő közzététele iránt egyidejűleg rendelkezem. Felhívom egyuttal a bizottságot, hogy a volt cs. és kir. megyehatóság által 1859. évben megállapított vámszályzatot az 1890. évi I. tc. 85. és 99. §§-ai-

nak, nemkülönben a kir. kiváltság levélnek szem előtt tartásával vegye tárgyalás alá, és a vámtulajdonosnak, valamint az ottani m. kir. államépítészeti hivatalnak meghallgatása után kellően indokolt részletes javaslatot tegyen annak újbóli törvényszerű megállapítása iránt. Javaslatában a távirdai küldöncök és azokat szállító fogatok és állatok vámentességére is terjeszkedjék ki. A f. évi augusztus hó 4. napján 14573. szám alatt kelt alispáni jelentéssel felterjesztett mellékleteket, a közig. bizottsági határozatnak, valamint a nyilvántartási kimutatásnak kivételével, melyeket hivatalos használatra visszatartottam, idezárta visszaküldöm. Budapest, 1893. évi szeptember hó 2-án. Lukács s. k.

A másolat hiteleül:

Császár Imre,

kiadó.

Másolat.

Kereskedelemügyi magy. királyi minister 58766 I. sz. Sopronvármegye közigazg. bizottságának. Mult évi augusztus hó 9. napján tartott ülésében 246—591. sz. a. hozott s az ottani m. kir. építészeti hivatal főnöke által megfélebbezett határozatát, melynek a Herceg Esterházy Miklós javainak zárgondnoksága által a V.-Pordány-nagymarton-fraknoi törvényhatósági közut 11.265 11.850 kilométer szakaszon és az ezen szakaszon levő 4 drb. műtárgyon gyakorolt vámszedési jogát az 1890. évi I. tc. 92. §-a értelmében igazoltnak mondotta ki, indokaiból helybenhagyom. Ezen határozatomról a bizottságot tudomás és a vámtulajdonos tudósítása végett azzal értesitem, hogy jelen rendeletem a hivatkozott törvényszakasz értelmében a törvényhatóság területén közzeendő. A vám igazolására vonatkozó határozatnak az állam hivatalos lapjában leendő közzététele iránt egyidejűleg rendelkezem. A folyó évi augusztus hó 4. napján 14572. szám alatt felterjesztett mellékleteket, a közigazgatási bizottsági határozatnak, a helyszínrajz és műszaki leírás két-két példányának, valamint a nyilvántartási kimutatásnak kivételével, melyeket hivatalos használatra visszatartottam, idezárta visszaküldöm. Budapest, 1893. évi szeptember 18-án. A miniszter megbízásából: Csörgeő s. k. ministeri tanácsos.

A másolat hiteleül:

Császár Imre,

kiadó.

Másolat.

Kereskedelemügyi magy. királyi miniszter 58811 I. sz. Sopronvármegye közigazg. bizottságának. Mult évi augusztus hó 9-ik napján tartott ülésében 236—587. sz. a. hozott, s az ottani m. kir. államépítészeti hivatal főnöke által megfélebbezett határozatát, melyben a herceg Esterházy Miklós javainak zárgondnoksága által a beled-újhegyi törvényhatósági közut 4.200 klm.-nél a kis Rábán levő hidon, melynek fekvése és szerkezete a csatolt helyszínrajzon és hid tervben van kitéve, gyakorolt vámszedési jogát az 1890. évi I. tvc. 92. §-a értelmében igazoltnak mondotta ki, indokaiból helybenhagyom. Ezen határozatomról a bizottságot tudomás és a vámtulajdonos tudósítása végett azzal értesitem, hogy jelen rendeletem, a hivatkozott törvényszakasz értelmében a törvényhatóság területén közzeendő. A vámigazolására vonatkozó határozatnak az állam hivatalos lapjában leendő közzététele iránt egyidejűleg rendelkezem. A f. évi augusztus hó 4-ik napján 14568. sz. a. felterjesztett mellékleteket, a közigazgatási bizottsági határozatnak, a helyszínrajz és műszaki leírás két-két példányának, valamint a nyilvántartási kimutatásnak kivételével, melyeket hivatalos használatra visszatartottam, idezárta visszaküldöm. Budapest, 1893. szeptember 18-án. A miniszter megbízásából: Csörgeő s. k. ministeri tanácsos.

A másolat hiteleül:

Császár Imre,

kiadó.

Másolat.

Kereskedelemügyi magyar kir. miniszter 58813. sz. a. l. 1893. Sopronvármegye közigazgatási bizottságának. Mult évi augusztus hó 9-ik napján tartott ülésében 237/588. sz. a. hozott, s az ottani m. kir. államépítészeti hivatal főnöke által megfélebbezett határozatát, melyben Herceg Esterházy Miklós javainak zárgondnoksága által az eszterház-pomogyi ugynevezett Eszterházy vámtón, mely kezdődik Süttör község határában a b. 760 kilométerrel és tart Mosony-vármegye határáig, a 10,867 kilométerig és az ezen szakaszon levő összesen tíz hidon, melynek fekvése és szerkezete a csatolt műleírás és tervén ki van tüntetve és körülírva vannak, gyakorolt vámszedési jogát az 1890. évi l. t.-c. 92. §-a értelmében igazoltnak mondotta ki, indokaiból helyben hagyom. Ezen határozatomról a bizottságot tudomás és vámtulajdonos tudósítása végett azzal értesitem, hogy jelen rendeletem, a hivatkozott törvényszakasz értelmében, a törvényhatóság területén közzé teendő. A vámgazdálkodásra vonatkozó határozatnak az állam hivatalos lapjában leendő közzé tétele iránt egyidejűleg rendelkezem. A folyó évi augusztus hó 4-ik napján 14569. sz. a. felterjesztett mellékleteket, a közigazgatási bizottsági határozatnak, a helyszínrajz és műszaki leírás két-két példányának, valamint a nyilvántartási kimutatásnak kivételével, melyeket hivatalos használatra visszatartottam, ide zártan visszaküldöm. Budapest, 1893. szeptember 14-én Lukács s. k.

A másolat hiteleül:
Császár Imre,
kiadó.

Másolat.

Kereskedelemügyi magyar kir. Miniszter 58858. számú Sopronvármegye közigazgatási bizottságának. Mult évi augusztus hó 9-ik napján tartott ülésében 234—585. sz. a. hozott s az ottani m. kir. államépítészeti hivatal főnöke által megfélebbezett határozatát, melyben a herceg Esterházy Miklós javainak zárgondnoksága által a szárazvám-lajta-ujfalusi törvényhatósági közut 5.220—59867 kilométerei közti uton és ezen utszakaszon a Lajta folyón levő határhíd fele részén gyakorolt vámszedési jogát az 1890. évi l. t.-c. 92. §-a értelmében igazoltnak mondta ki, indokaiból helyben hagyom. Ezen határozatomról a bizottságot tudomás és a vámtulajdonos tudósítása végett azzal értesitem, hogy jelen rendeletem, a hivatkozott törvényszakasz értelmében a törvényhatóság területén közzé teendő. A vámgazdálkodásra vonatkozó határozatnak az állam hivatalos lapjában leendő közzé tétele iránt egyidejűleg rendelkezem. A f. évi augusztus 4-ik napján 14566. sz. a. felterjesztett mellékleteket, a közigazgatási bizottság határozatnak a helyszínrajz két példányának, valamint a nyilvántartási kimutatásnak kivételével, melyeket hivatalos használatra vissza tartottam, ide zártan visszaküldöm. Minthogy azonban a műleírás csak egy példányban lett felterjesztve, felhívom a bizottságot, hogy annak két példányát hozzám terjessze fel.

Budapest, 1893. szeptember 18-án
A miniszter megbízásából: Csörgeő s. k., miniszteri tanácsos.

A másolat hiteleül:
Császár Imre,
kiadó.

Másolat.

Kereskedelemügyi magyar kir. Miniszter 58815. l. 1893. Sopronvármegye közigazgatási bizottságának. Mult évi augusztus hó 9-ik napján tartott ülésében 239—590. sz. a. hozott s az ottani m. kir. államépítészeti hivatal főnöke által megfélebbezett határozatát, melyben a herceg Esterházy Miklós javainak zárgondnoksága által a harka-porládony-csánigi törvényhatósági közut 3-039/3,089.. 4.224/4413.

és 7.942/8.621. kilométer szakaszain és az ezen szakaszokon levő hidakon nemkülömben a kis ezenk-haracsöny-schwarzenbachii törvényhatósági közut 5.516 kilométer 7,0 meter nyílású járomos hidján, mely utszakaszkok és műtárgyak fekvése és szerkezete a csatolt műleírás és tervén körülírva és kitüntetve van, gyakorolt vámszedési jogát az 1890. évi l. törvénycikk 92. §-a értelmében igazoltnak mondotta ki, indokaiból helyben hagyom. Ezen határozatomról a bizottságot tudomás és vámtulajdonos tudósítása végett azzal értesitem hogy jelen rendeletem, a hivatkozott törvényszakasz értelmében a törvényhatóság területén közzé teendő. A vámgazdálkodásra vonatkozó határozatnak az állam hivatalos lapjában leendő közzé tétele iránt egyidejűleg rendelkezem. A f. évi augusztus hó 4-ik napján 14571. sz. a. felterjesztett mellékleteket a közigazgatási bizottsági határozatnak, a helyszínrajz és műszaki leírás két-két példányának, valamint a nyilvántartási kimutatásnak kivételével, melyeket hivatalos használatra visszatartottam, ide zártan visszaküldöm. Budapest, 1893. szeptember 14-én Lukács s. k.

A másolat hiteleül:
Császár Imre,
kiadó.

UJDONSÁGOK.

Napirend 1893. október 26.

Naptár. Csütörtök. R. kath. Evariszt. — Prot. Dömötör. — Izr. 16. Chesvan. — Nap két 6 óra 37 p., nyugszik 4 óra 52 perc. — Hold két 5 ó. 12 p. délután nyugszik 8 óra 5 p.

Időjárás: (a közp. meteorológiai intézet távirati jelentése): Száraz, hűvös.

Október 25.

— **Áthelyezés.** Takács Gyula, csornai kir. járásbírói albiró hasonló minőségben a pécsi kir. törvényszékhez helyeztetett át.

— **József főherceg jubileuma.** A „Pesti Napló” kezdeményezése folytán a törvényhatóságok lelkes akciót indítottak meg arra nézve, hogy József főhercegnek azon nevezetisé tényle, hogy 25 éve áll a honvédség élén, megfelelő országos ünnepélyvel ülessék meg. Más városokban sorra kerül napirendre ez a tárgy a törvényhatósági közgyűléseken, mintha csak vetelkednének városaink a legnépszerűbb főherceg iránt való szeretet nyilvánításában. Nálunk ez ügyben még épen semmi nem történt s jóllehet, holnap is lesz rendes közgyűlés a városnál, a legszorgosabb kutatás után sem sikerült a különféle telekeladási tárgyak közt a jubileumra vonatkozó indítványt a tárgysorozatban megtalálnunk. Nem tudjuk, van-e tudomása városunk tanácsának erről a hazafias mozgalomról, de ha nem volna, hát mi szives emlékeztetőbe hozzuk azt, valamint azon körülményt is, hogy tavál ugyancsak sietett Bécsúj hely jubileumán deputációval részt venni, ne feledkezzék meg tehát arról sem, a melynek megülése reá nézve valósággal nobile officiumot képez.

— **A magyar kisdédóvó-egylet** választmánya f. hó 24-én tartott gyűlésében *Jekelfalussy* Sándorné urnő elnöklété alatt foglalkozott a házvétel tervével. Mivel azonban az egylet jelenleg nincs abban a helyzetben, hogy házat vegyen, elhatározta a választmány, hogy erre a célra alapot terem. Ugyanezért elhatározta, miszerint f. évi november utolsó napjai egyikén theaestélyt rendez, mely sétatangversenyvel és táncsal lesz egybekötve. Az estélyt fog rendeztetni, mint ezelőtt két évvel, csak azzal a különbséggel, hogy igen mulatságos, tréfás kisorsolással lesz egybekötve.

Épen lapunk mai számában foglalkozunk a kisdédóvás nemes ügyével, melyet mi jótékonyági intézményeink közt első sorba helyezünk, mert a drága emberanyagot védi. A nemes cél érdekében felhívjuk olvasóink figyelmét e jótékonycélu mulatságra.

— **A keresk. és iparkamarai választások** ellen, mint annak idején a Sopronvármegye irta volt, fellebbezést adtak be Fuhrmann Gyula és társai. Ezt a fellebbezést azonban nemcsak a város polgármesteri hivatalánál nyújtották be, hanem felterjesztették a keresk. miniszterhez is. A miniszter egy ideig béketűrővel várta az állítólagos visszaélésekre vonatkozó adatokat, a melyeket a fellebbezők a polgármesteri hivatalhoz beadott fellebbezésükhez csatoltak, midőn pedig látta, hogy az adatok nem jönnek, a város polgármesteréhez intézett szigorú leiratban utasította a város polgármesterét, hogy ez ügyben vizsgálatot tartson. Kíváncsian várjuk a fejleményeket.

— **A közgyűlési meghívók.** A zsurnalisztikának ma már jóformán minden alkotmányos államban megvan az a tiszteletre méltó szerepe, hogy a közéletnek és mintegy a hivatali szervezetnek ellenőrködő közege legyen, főképp pedig a törvényhatósági életben. Ez elvnek megfelelőleg a sajtó képviselőit meg is találhatjuk minden nyilvános ülésen, hol azok nemcsak referátát készítenek közönségüknek, de egyúttal bírálatos megjegyzésekkel is kísérik az ügyek menetét. Ép ez okból kívánatos volna, ha a polgármester ur a városi közgyűlésekről előleges értesítést adna a helyi lapok szerkesztősejének, vagyis ha nekik — épúgy, mint a városatyáknak — megküldené a tárgysorozatot, hogy a közgyűlésen előforduló dolgokról a sajtó már tudomást szerezhetne, a mi nemcsak nekünk, zsurnalisztáknak, de magának a közönségnek is érdekében áll. Felkérjük ennél fogva városunk polgármesterét, hogy a közgyűlések tárgysorozatát az egyes helyi lapok szerkesztősejének is megküldeni sziveskedjék; reméljük is, hogy a sajtónak ebbeli óhaját a polgármester ur szívesen fogja figyelemre méltatni.

— **A takarmánykiviteli tilalom visszavonása.** Gróf Bethlen András földmívelési miniszter tudvalevőleg a képviselőházban kijelentette, a hozzá intézett interpellációkra adott válaszában, hogy a takarmánykiviteli tilalmat elejti. De a terminus iránt akkor még nem nyilatkozott. Most a Bécsben folytatott közös miniszteri tanácskozásokon határozták el, hogy a rendelet érvényessége november 15-én szűnik meg. Ezen a napon fogja tehát végkép befejezni szerencsétlen pályafutását.

— **November elsejének** a közelsége immár mutatja magát mindenütt. Azokban az utcákban, a melyekben virágkereskedések vannak, máris látható a készülő és elkészült koszorúk egész halmaza. Az őszi virágok egész garmadája áll készen, hogy színes, illatos és virágos lehessen a temető, az idén, hallottak napján. A tartós jó idő, az október közepére esett második nyár olcsóvá tette a virágokat, a melyek ezúttal nem igen estek áldozatul az őszi dernek. Sopron virágpiaca, a mely október végén ugyszólván tetőpontját éri el, máris nagyarányú s a virág- és a koszoruvásár erősebbnek ígérkezik, mint bármikor máskor, a mi egyébként nem is csoda, mert a kereslet évről-évre nagyobb. A temető látogatóinak száma, mulásával a napoknak, mindegyre növekszik s lakóik száma következetesen szaporodik, a mi maga után vonja azt is, hogy no-

vember elsején minden évben több koszorút, kell fenni és többet kell venni, mivel nemcsak a halottak szaporodnak, de a temetődiszítés dívatja is mind hatalmasabbá válik.

— **Uj eskütétel a hadseregben.** A hadsereg rendeleti lapja királyi elhatározást közöl, mely az eddig minden nagyszabású szerződés nélkül végbement katonai eskütételt fényes katonai ünnepséggé teszi. Eddig a sorozás alkalmával a besorozott újoncok előtt felolvasták az eskümintát, azok utána mondták s ezzel vége volt a szerződésnek. Ezentúl az újoncok meg fogják ismételné az esküt az aktív szolgálat megkezdése után, november 1-én. A fölesketés szabad ég alatt történik s erre teljes díszben kivonul az egész helyőrség, a generalitás. Az eskütétel szerződését istentisztelet előzi meg. Az első ilyen fölesketés az összes helyőrségeknél most november 1-én lesz.

— **Vásár-engedélyezés.** A kereskedelmi miniszterium megengedte, hogy a Csorna községben f. évi nov. hó 11-re eső országos vásár kivételesen két nappal később, vagyis nov. 13-án tartassék meg.

— **Az első helybizottság megalakulása.** A millenáris kiállítás helyi bizottságait most kezdik szervezni országszerte. Vármegekben az első ilyen helyi bizottság a kapuvári, mely az elmúlt vasárnapon alakult meg az érdekeltek tömeges részvétele mellett, s kiterjed hatásköre a kapuvári és csornai járások területére. Az e tárgyban egybehívott értekezletet Kovács Antal főszolgabíró nyitotta meg, szíves szavakban üdvözlőlvén a nagy számban megjelent iparosokat. Felkérte ezután a soproni keresk. és iparkamara képviselőjében megjelent Kirchnopf Frigyes kamarai titkárt, hogy előadóként ismertesse az ügyet, mire az előadó lelkes szavakban hívta fel a megjelentek érdeklődését az országos kiállítás nagy tervei iránt, mindnyájuk egyetértő közreműködését kérvén a nagy nemzeti feladat sikeres megoldására. A bizottság elnökévé megválasztották Berg Gusztáv br. kit. Amerikából leendő megérkezése után testületileg fognak felkérni az elnökség elfogadására; alelnökké megválasztották Kapuvárról Payer Henrik ipartestületi elnököt, Csornáról Izmosy Szilárdot, jegyzővé Ajtay szerkesztőt, továbbá mintegy 20 kapuvári és csornai iparost a bizottság tagjaivá. Ilyképen vármegekben az első helyi bizottság megalakult.

— **Feltűnést keltő haláleset.** Báró Türkeim-Geisler cs. és kir. alezredes, kamarás és Ottó főherceg titkára ma reggel váratlanul meghalt. Mikor inasa reggel 7 órakor belépett ura szobájába, azt látszólag alva találta. Csak jó félórával később, mikor reggelijét is elkészítette és őt felkölteni akarta, vette észre a halálra rémült szolgálta, hogy ura megszűnt élni. Rögtön elfutott a főhercegi lakásba, honét Cavallar dr. csakhamar a helyszínre ment, de már csak a beállott halált konstatálhatta. Az esetről értesítették a katonai állomás-parancsnokságot, mely a szemlét megtartotta és a szükséges intézkedések megtételét elrendelte.

A derék katonának szélütés oltotta ki életét. Felesége, ki a nyár folyamán fiúgyermekkel ajándékozta meg őt, jelenleg szüleinél van Stuttgartban; betegeskedése miatt többször elhalasztotta visszaérkezésének idejét, míg végül f. hó 28-án csakugyan meg kellett volna érkeznie. Az özvegyet táviratban értesítették a lesújtó

esetről. Ottó főherceg bizalmas, hű emberét, a hadsereg kitűnő katonáját, a tisztikar derék bajtársát veszté az elhunytban. Béke porain.

— **A kaszinó kibővítése.** A választmány tudvalevőleg már rég terbe vette a kaszinói helyiség kibővítését s ezt a kérdést úgy gondolta megoldhatónak, ha a börze csarnokot olvasó teremmel alakítják át míg a mostani olvasó terem társalgó s reggeliző helyiség lesz. A választmány igyekezete azonban mind eddig hajótörést szenvedett a takarékpénztár akadékoskodásán, mert a választmány ide vonatkozó kérdésére az igazgatóság azt a választ adta, hogy a börzecsarnok Riesz kaszinói vendéglős bérletéhez tartozik, míg a takarékpénztári azt a kifogást vetette fel, hogy a börzecsarnok hoz legtöbb bért, a takarékpénztárnak. A választmány tehát nem volt tisztában azzal, hogy melyik kifogás igaz, míg végre a f. hó 24-én tartott ülésen elhatározta, hogy a takarékpénztár igazgatóságához érélyes hangú átiratot intéz, megtudandó, hogy mi az oka, a megmagyarázhatlan akadékoskodásnak s hogy egyáltalán hajlandó e a takarékpénztár börzecsarnokot a kaszinó rendelkezésére bocsátani. Kíváncsian várjuk a takarékpénztár feleletét annál inkább is, mert köztudomású miként a kaszinó épület bőven behozza a befektetett tőke kamatait s különben is egy ily gazdag intézethez, mint a mi takarékpénztárunk, igazán nem méltó, hogy finansziális kérdést csináljon olyan ügyből, mely a város intelligenciáját első sorban érdekli.

— **Távlovaglás.** Ő cs. és kir. fensége Ottó főherceg f. hó 24-én tizenegy a 9. huszárezredbeli tiszttel együtt Bécsbe lovagolt, hogy a freudenau löversenyen jelen lehessen. A tisztek a főherceg vendégei voltak és 25-én mindannyian ismét visszalovagoltak Sopronba.

— **A város közgyűlése.** Sopron város törvényhatósági bizottsága holnap (f. hó 26-án) délután 3 órakor a színházi raktár festőteremben rendes közgyűlést tart, melynek érdekesebb tárgyai a következők: A belügyminiszter leírata, melyben értesíti a várost, hogy a háromszöges felmérés, lejtőmérés és csatornázás tárgyában Márkus Ágosttal kötött szerződést nem hagyta helyben. — Pozsony város megkeresése a harmadik egyetemre vonatkozólag. — A tanács javaslata az erzsébet utcai vámháznak a Deák-terre való áthelyezése tárgyában. — A Pannónia szállodában létesítendő üveg-pavillon költségeinek fedezése. — Dr. Schreiner Károly és özv. Bauer Antalné kérvénye a bánfalvi patak beoltozásának folytatására vonatkozólag. — A vízvezetéki részvénytársaság fellebbezése a vízvezetéki kutak vizének ipari célokra leendő felhasználása ellen. — Tanácsi javaslat, hogy a keresk. miniszterhez a Breme-Triesti gyorsvonat érdekében felterjesztés intéztessék. — Szabályrendelet a filloxera elleni védekezésre vonatkozólag.

— **Villámvonat Sopronon át.** Az elmúlt napokban egy az érdekelt vasutak igazgatói részvételével tanácskozás folyt Gráchan, melynek tervezete szerint Bréma, Berlin, Drezda, Prága, Brunn, Bécs, Sopron, Szombathely, Nagy-Kanizsa és Csáktornya át egy éppen oly mintára berendezett villámvonat rendezetnék be, mint a keleti express-vonatot, tudniillik szalon, alvó és étkező kocsikból. E villámvonatnak föladata leendő az északnémet Lloyd, a levantiniái, indiai és északoszlák Lloyd amerikai vonalaival a direkt összeköttetést létesíteni. S ha e terv — legnagyobb

valószínűség szerint — megvalósulást nyer, Sopron bizonyára megálló helyül szolgál s ezzel is hatalmas lendületet nyer városunk.

— **A hiszékeny háziasszony.** X. ur hivatalnok Sopronban és szobaur. Egyéb érényeinek kívül van neki egy háziasszonya, meg egy öltözet szép ruhája. Ez az előzmény. X. ur elment a hivatalba, háziasszonya otthon maradt. Tíz óra tájban beállít a háziasszonyhoz egy matrósapkás, sovány, kis fekete bajuszú, de rossz fogu ifjú és bemutatja magát, hogy ő az X. ur új hivataloszlója. Azután elbeszélte, hogy X. ur a hivatalban végig leöntötte magát tintával és azért ideküldte őt, hogy hozzon számára másik ruhát, mert a rajta levő csupa tintafolt. A háziasszony öszszecsapta kezeit az özöntinta hírének hallatára de kiadja a másik ruhát. Az ifjú eltűnik a szemhatárról. Ez a cselekvény dereka. Délben X. ur hazajön, a másik ruha nincs rajta, de rajta van az egyik, azonban tintafolt nélkül. A háziasszony elmondja neki nagy csodálkozva a történeteket. Most X. ur csapja össze a kezeit. Ez a cselekvény tetőpontja. Az „új hivataloszló“ lez alatt a magával vitt ruhát rég elvitte a zálogházba, vagy az öszereshez. Ez a katasztrófa. Az epilógus pedig, hogy mi konstatáljuk, hogy a tolvaj nem valami leleményes fickó, csak silány utánzó. Ugyanazt a viccet, a mit ő, megcsinálták már százan. De ha régi is a vice, mindig új marad, a mig lesznek hivatalnokok, a kiknek van egy hiszékeny háziasszonyuk meg egy öltözet szép ruhájuk.

— **Méhészeti vándortanító.** A földművelésügyi magyar kir. miniszterium Abaffy József szegszárdi r. kath. tanítót a méhészeti vándortanítói teendőknél ellátásával megbizta. Tudvalevőleg ez az ugynevezett II. kerület mely Baranya, Fejér, Győr, Mosony, Sopron, Somogy, Tolna, Vas, Veszprém és Zala vármegek, valamint Pécs, Sopron és Székesfehérvár szab. kir. városokra terjed ki.

— **Rendelet egyéves önkénteseknek.** A közös hadügyminiszter, az oszlák és a magyar honvédelmi miniszterekkel egyetértve, a családi tekintetéből időelött hosszabb szabadságot egyéves önkéntesekre vonatkozólag a következő rendeletet adta ki:

1. Ezek az egyéves önkéntesek tartoznak az említett kedvezmény további fennállását a szolgálati rendelkezések 60 : 5 szakaszának 1. része értelmében bizonyítani addig az évig bezárólag, melyben meg kellene kezdeniök tényleges szolgálatukat, ha a törvényes megengedhető legnagyobb halasztást kapták volna. 2. A kedvezmény fennállása esetében kötelesek a katonai kiképzés végett bevonulni annak az évnek október 1-jén, a melyikben legkésőbb, meg kell a tényleges szolgálatot kezdeniök. 3. Áthelyezésük a tartalékba a katonai kiképzést követő év szeptember végén történik.

— **Hangverseny.** A „Kapuvári Keresztény Nőegyesület“ mint már említettünk, 1893. október 28-án este 8 órakor a „Soproni zeneegyesület“ néhány tagja közreműködésével a kapuvári kaszinó nagytermében hangversenyt rendez. Helyek ára: 1—2. sor 1 frt 50 kr., 3—6 sor 1 frt. további sorok 70 kr., állóhely egy korona. Felülfizetések köszönettel fogadtatnak s hírlapilag nyugtáztatnak. Műsorozat: 1) Beethoven: „Sonata Pathétique“ 1. rész. Zongorán előadja: Krié Berta kisasszony. 2) a) Raff „Cavatina“, b) Hubay Jenő: „Mámor“ hegedű solo, zongora kísérettel Stráner Gyula (hegedű) dr. Kossow Jenő (zongora). 3. Szé-

kely J. 17. Magyar Abránd: „A virágnak megtiltani nem lehet“, „Nagy pénteken mossa holló a fiát.“ Zongorán előadja Baditz Lajosné ur-hölgy. 4) Szegény Margit. Ballada Komócsy Józseftől, zenéjét szerző Telbisz Jenő. Éneklő: Rohm Nándor, zongorán kíséri dr. Kossow Jenő 5) Gregor József: „Grande Fantaisie“, zongorán előadja Mannich Katalin kisasszony. 6) a) Svendsen: „Romanze“, b) Gillet: „Loin du bal“ hegedű solo, zongora kísérettel. Straner Gyula (hegedű) dr. Kossow Jenő (zongora) 7. Liszt F. Magyar rohaminduló, zongorán előadják Baditz Lajosné és dr. Lauffer Samuné ur-hölgyek.

— **A kolerás cigány.** A mult heti vársáron történt, hogy egy furfangos cigány közel talált menni egy lóhoz, a mely ökelmét derekasan mellén rugta. A cigány először is körül nézett, hogy valjon jómólu emberé-e a ló, vagy csak olyan hasonszörű emberé, a kin nem lehet pénzt venni. A ló gazdáján jó gunya volt, ennél fogva hát földhöz vágja magát a cigány és elkezd torkaszakadtából jajgatni, hogy neki most már vége van, felesége gyermeke árván, özvegyen maradnak, mert ő most rögtön „meghal.“ A ló gazdája megszeppen és már gombolgatni kezdé kifelé a bugyellárát, mikor a helyszínén megjelenik a rendőrtiszt. Rögtön átérti a földön vergődő cigány fufangját s nyugodtan oda szól a rendőrnek:

— Emeljétek fel a cigányt, vigyétek a kórházba mert — kolerás.

Több se kellett a morénak! Rögtön talpra ngrott és úgy elszelelt onnan, mint ha nem lenne a világon se ló, se devlarugás.

— **A mivel Kismarton megelőzött bennünket.** Kismarton városnak már a közel jövőben villámos világítás fog tűndéri fényt kölcsönözni. Csak nemrég indították meg erre vonatkozólag a mozgalmat s íme a miniszterium megadta az engedélyt, hogy a „Sas“ vendéglőtől egész a „Szöllő“ vendéglőig terjedő városrészt villámos lámpákkal lássák el. Ezzel Kismarton az első város a vármegyében, mely e modern világítási eszközzel látja el magát. Bizony nem volna kár, ha nagyon is primitív gázvilágításunk helyett magunk is követnénk Kismarton példáját.

— **A honorárium.** Egy vidéki atyafinak ügyesbajos dolga volt a törvényszéknél. Elment egy ügyvédhez, a ki is, midőn előadta baját, előleget kért. Az atyafi azonban, ki nem igen bízhatott ügyvébe, vonakodott ettől. Akkor az ügyvéd azt mondta, hogy hát állapítson meg bizonyos honoráriumot, arra az esetre, ha megnyeri a pert. A paraszt erre azt felelte, hogy meggondolja a dolgot. Kijutván a Várkerületre, találkozik egy kaputos ismerősével, a kítől is megkérdezi, hogy mi az az ügyvédi honorárium?

— Hát azzal úgy vagyunk — feleli a kérdett, — ha kend elveszti a pert, akkor az ügyvéd nem kap semmit.

Erre a paraszt helyeslőleg intett.

— Ha pedig kend megnyeri a pert, akkor kend nem kap semmit!

Erre már nem intett helyeslőleg az atyafi.

— **Posta- és távirógyakornokok.** A kereskedelmi miniszter a posta- és táviró-segédtsztek kiképzésére vonatkozólag a következő rendeletet bocsátotta ki:

A magyar kir. posta- és táviródnál a kezelési szolgálatra alkalmazandó és a XI. fizetési osztályban 500 frttól 700 frtig emelkedő

fizetéssel és az 1893. IV. tc. által megállapított lakpénzzel javadalmazott posta- és táviró-segédtsztek kiképzésére ez évi december hó 1-től kezdve hat óra terjedő gyakorlati tanfolyamokat nyitok a következő posta- és táviró-hivataloknál: Besztercebányán, Ungvárott, Marosvásárhelyen, Békés-Csabán, Kaposvárott, Veszprémben, Páncsován és Eszéken. E tanfolyamokra hallgatókúl fölvételnek: 1. első sorban az 1873. évi II. tc. 5. §-a értelmében kisebb hivatalnokai alkalmazásra igazolvánnyal bíró igényjogosult katonai altisztek; 2. második sorban a postamesteri vagy kiadói minőségben szolgált oly férfiak, kik a gymnaziumi, reáliskola, a polgári iskola negyedik osztályát, vagy ezekkel egyenrangú más iskolák megfelelő osztályait — katonáknál, kik a kezelő altiszti iskolát végezték és 3. végre ugyanezen minősültséggel bíró más férfi jelentkezők. A felvételre megkívánatik továbbá annak igazolása, hogy: a) az illetők legalább 18-ik életévüket betöltötték, de a 35-ik életévet meg nem haladták; b) magyar állampolgárok; c) a magyar, illetve horvát- és szlavonországi illetőségűek a horvát nyelvet szóban és írásban tökéletesen bírják; d) feddhetetlen előéletűek; e) posta- és távirószolgálatra testileg alkalmasak, mely körülmény közhatalosi orvos bizonyítványával igazolandó. A tanfolyam hallgatói, a kisebb hivatalnokai állásra igazolvánnyal bíró katonai altisztek kivételével, beíratási és tandíj fejében tíz (10) frtot kötelesek fizetni. Fölhívom ehhez képest mindazokat, kik e tanfolyamokba belépni óhajtanak, hogy sajátkezüleg írt és születési, orvosi, és iskolai bizonyítványokkal kelően felszerelt kérelmüket ez évi november hó 15-ig és pedig a már közszolgálatban állók rendszer előjáróságuk útján, a közszolgálatban nem állók az illető főispán vagy polgármester közvetítésével, a tanfolyam helye szerint a budapesti, illetve a kassai, kolozsvári, nagyváradai, pécsi, soproni, temesvári, vagy a zágrábi posta- és táviróigazgatóságokhoz nyújtsák be.

— **Nyaraló helyen.** Vendéglős: „Oh, nagyon jól emlékszem — uraságod tavaly is itt volt ő nagyságával együtt de ő nagyságát igen megváltozottak találom most karesubb.“

— „Igen, egy küssé.“

— „S valamivel nagyobb is volt.“

— Nem sokkal.“

— „És nem volt szökébb haja?“

— „Igen, igen! Különben — köztünk mondva nem is ugyanaz!“

— **A soproni iparos munkások** egy-lete vasárnap kedélyes népünnepélyt rendezett, mely egyuttal szépségversenyyel is egybe volt kötve. A férfiak szavaztak a hölgyekre és viszont; a verseny eredménye, hogy a hölgyek közül az első szépségdíjat *Springer* Marianna, a másodikat *Kozma* Erzsé, a férfiak közül az elsőt *Tóth* János, a másodikat *Schirk* Lajos kapta. A felette sikerült mulatságot a tornacsarnokban tartották.

— **A közös hadsereg** körében nemsokára érdekes kinevezések várhatók. Hiteles forrásból vesszük a hírt, hogy *Samonigg* altábornagy, a ki most a hadügyminiszteriumba van beosztva, az összes katonai iskolák főfelügyelőjévé fog kineveztetni. Az eddigi katonai iskolai főfelügyelő más állásra van kiszemelve.

— **Az ezüst-beváltásnak új szabályozását** lépteti életbe a pénzügyminiszter a jövő évnek első napjával. Tekintettel ugyanis az ezüst piaci árának rohamos hanyatlására, a beváltási árt a jövő évtől kezdve ötvenkét forinttal volt kénytelen megállapítani a miniszter. Hogy azonban, a ki nem kerülhető árleszállítás a hazai bányászatot tulságosan ne sújtsa, a jövő évben a hazai bányákból eredő

ezüst minden kilogrammja után huszonkét forint subvenció fog fizettetni, úgy hogy a jövő évben tényleg csak tíz forinttal fog esökkenni a beváltási ár. A következő két évben fokozatosan le fog szállíttatni a beváltási subvenció s három év múlva már csakis a piaci ár alapján fog történni az ezüst beváltása.

— **Szegénységi bizonyítvány.** A napokban bemegy a falusi ember egyik helybeli üzletbe, ahol bélyeget is árulnak és így szól:

— Kérek egy 10 kros „szegénységi bizonyítványt.“

— Tessék! — szól a kereskedő és oda ad neki egy 10 kros váltó blanquettát, eltalálva a humoros atyafi óhaját

— **Hirnevés férfiak nyilatkozatai a nőkről.** Midőn Miltontól az Elvesztett paradicsom nagynevű költőjétől azt kérdezték: tanítja-e leányát néhány idegen nyelvre, nemmel válaszolt, mert szerinte a nőnek egy nyelv is untig elég. Arra a kérdésre, hogy miért koronázható királyllyá a trónörökös már tizen-négy éves korában, nősülnie pedig csak tizen-nyolc éves korában, szabad, azt felelte Milton, hogy ez azért van, mert nehezebb egy nőn uralkodni, mint egy egész királyságon. Aristipp görög bölcész egy barátjának, ki azt kérdezte tőle, hogy milyen nőt vegyen feleségül, a következő tanácsot adott: Én egyáltalában nem tanácsolom a nősülést, mert ha szép nőt kapsz feleségül, az meg fog csalni, ha csúnyát kapsz, nem fogod szeretni. Ha szegény lesz, akkor megront, ha gazdag, rabszolgájává teszen. Ha szellemes lesz, meg fog majd vetni, ha buta, akkor csak unatkozol vele. Ha pedig gonosz, akkor kész házadban a pokol. A görög bölcész ez ítélete azonban ne kedvetlenítse el a nőket, mert ez még enyhe azokhoz képest, miket Görögország többi nagy gondolkodói nyilvánítottak, kik még azt is kétségbe-vonták, hogy vajon van-e a nőknek lelkek. Jókai Mór koszorus regény írónk pedig nem is régen így nyilatkozott: „a nők kétfélék, nevezetesen vagy olyanok, kiknek van szívük, ezek egyet szeretnek, vagy olyanok, kiknek nincsen szívük, ezek százat szeretnek.“ Paul Jean német regényíró mondotta e szép szavakat: „A nő az utolsó barát, ki a férfit szerencsétlenségében el nem hagyja. A Nagy Napoleon, ki a női képességeket nagybecsülte (hacsak képességeiket nem használták fel ellene, mint például Staël asszony) úgy nyilatkozott, hogy „vannak nők, kiknek egyedüli hibájuk, hogy nem férfiak.“ Schiller német költő kinek a nők hivatását illető nézete a legeszményibb, a következő mondással jellemzi a példás asszonyt: „Mi a legboldogabb állam ismertető jele? Az, a mi a legjobb asszonyé. Tudnillik az, hogy egyikről sem beszélnek.“

— **Bankár és művész.** X. dusszagdag bankár azt mondja Y. művésznek.

— A művészeknek és íróknak szegényeknek illik lenni.

— Igaza van, válaszolja a művész. Ha a művész-től vagy írótól még azt is követelnék, hogy gazdag legyen, az épen annyi volna, mintha a gazdag bankártól azt pretendálnák, hogy esze is legyen.

— **Déli vasut.** E. évi október hó 22-én a kanizsa-bécsújhelyi vonalon Dömötöri és Szombathely közötti 58. sz. órháznál *Hermán* elnevezéssel személyforgalmi megállóhely nyitattik meg, melynél a 301, 302, 305, és 306. sz. személyvonatok feltételesen meg fognak állani. E megállóhelyen menetjegyek nem adatnak ki és podgyász nem vétetik fel, hanem az illetékek utánfizetésképp a kalauzok által szedetnek be. *Hermán* megállóhelyre a vonatok érkeznek Kanizsa felől — Szombathely felé: a 305. sz. vonat délelőtt 8 óra 38 perckor, a 301. sz. vonat délután 4 óra 25 perckor. Szombathely

felől — Kanizsa felé: a 302. sz. vonat délelőtt 11 óra 12 perckor, a 306. sz. vonat este 7 óra 12 perckor.

— **A bélyeg-novella.** A sommás eljárás dolgában alkotott törvénynek a jövő év elején bekövetkező életbeléptetése elodázhatatlannal szükségessé teszi a bélyeg és illetéki törvényeknek és szabályoknak a polgári peres eljárás új rendjének megfelelő módosítását. Az ide vonatkozó törvénytervezetet, mint értesülünk, kidolgozta már a kormány s legközelebb szakértői értekezlet elé fogja terjeszteni. A tervezet az illetékeknek mérsékelt, a fokozatoknak arányosabb beosztásában nyilvánuló emelésére van fektetve, a mely emelésében a kincstár ellenértékét keresi a sommás eljárás életbeléptetése folytán elmaradó eddigi bevételeknek. Egyik nevezetes intézkedése a tervezetnek az is, hogy a peregyezségeknél, tekintet nélkül az ügy tartalmára, azonos bélyegeket átlag felét fogják tenni az ítéleti illetékeknek; ettől az újítástól szaporodását várják azoknak az eseteknek, melyekben a peres ügy egyezség útján fog megoldást nyerni.

— **Halálozás.** Stadler Lajos magányzó f. hó 22-én elhunyt. Az érdemes polgárt kedden temették nagy részvét mellett. Áldás emléken.

— **Az egyenes adók reformja** tárgyában a pénzügyminiszter, mint értesülünk, a következő előterjesztéseket fogja a képviselőház tagjai közt szétosztani: a) az egyenes adók történetét hazánkban; b) az egyenes adókra vonatkozó nevezetesebb külföldi törvényeknek ismertetését; c) az egyenes adóstatistikát és d) magának a reformjavaslatnak tervezetét, mely a reform pénzügyi eredményeinek megítéléséhez szükséges táblázatokkal is fel lesz szerelve. A három első előterjesztés már sajtó alá van adva, a legutolsó még revízió alatt áll.

— **A soproni gyorsíró-egyesület** f. évi november hó 4-én, esti 8 órakor a „Nádor”-hoz címzett vendéglőben 20 éves fennállásának emlékére táncmulatsággal egybekötött alapítónemepélyt rendez, melynek műsorozata a következő: 1. Zene. 2. Ünnepi beszéd, tartja Tormássy János, egyesületi tag. 3. Gabelsberger mellszobrának leleplezése. 4. Zene. 5. Tánc. (Urak táncjelvénye 50 kr.)

— **A miniszteri rendelet hamis ötvenesekről.** Az utóbbi időben igen ügyesen utánzott hamis ötvenesek vannak forgalomban. Hogy ezek az ötvenesek már sok kárt okoztak, legjobban bizonyítja az, hogy a pénzügyminiszterium most külön körrendeletben figyelmezteti a kir. adóhivatalokat arra, hogy miről lehet ezeket a hamis ötveneseket megismerni. Az ismertető jelek ezek: 1. Általában: a) színük s a papír minősége olyan, hogy első pillanatra felismerhetők, mert az előbbi vagy halványabb mint a valódi államjegyeknél, vagy sötétebb mely esetben azt a benyomást teszik, mintha olajba lettek volna mártva; utóbbi pedig pusztán fogás által a valóditól megkülönböztethető; b) a csipkés szelen belül levő jegykép valamivel kisebb, mint a valódi jegyeknél, úgy hogy hosszában a vonalak nem vágnak össze s a valódi államjegyre téve egymást nem fedik; c) a betűk elmosódottaknak látszanak; d) a gyermekalakok árnyalása kezdetleges s az arcok kifejezése a valódiakétól elütő, e) jegykép alsó részének jobb- és baloldalán levő vörös szám valamivel nagyobb mint a valódi államjegyeknél s a szín vagy ríktó vagy halványabb. f) némely hamitványon a felső jobb- s balsarokban levő arabszámok nem

szabályosak s keskenyebbek, mint a valódi államjegyekbeliek. — 2. Különösen a magyar szövegű oldalon: a) a hamisítványok legtöbbször az íráslemez közep szövegében. Ezen helyett E z on olvasható, vagy javítás folytán az e betű feltűnően elütő; b) a magánhangzók ékezetei maídnem mindenütt hiányoznak; c) némely hamisítványon a jobb oldalon ülő s a bányászatot ábrázoló gyermekalak gyarló utánzat és szembeszökő hegyes orránál s annál fogva, hogy a mellkas s az alsó törzs közti választék feltűnően hiányos; összehasonlítás útján elütő volta azonnal felismerhető; d) áll ez a baloldalon levő s a földmívelést ábrázoló gyermekalakra nézve is, melynél a mellkas a domborodást feltűntető árnyalás hiánya miatt egészen laposnak s a valódi jegyeken levő alakhoz képest szűkebbnek jelentkezik úgy, hogy a törzs felső s alsó része elmosódott s egybefolyó; e) a jegy két jobboldali alsó vörös szám vége rendszeresen feltűnően hibás; f) a két szélső oldalon ülő alakok alatt levő talpazatokban foglalt szöveg betűi kisebbek mint a valódi jegyeken s a szavak magánhangzói hiányoznak az ékezetek; g) némely hamisítványon az N betűk fordítva (ilyeténképen N) vannak nyomtatva. — 3. A német szövegű oldalon: a) az említett alapzatokban foglalt szöveg betűi szintén láthatólag kisebbek; b) a baloldalon ülő s a kereskedelmet ábrázoló alak mell- s alsó törzsrészeinek árnyalása feltűnően hiányos s a bal térd hajlásánál teljesen hiányzik; c) az íráslemezben levő középszövegben a Staatsnote szónál az n betű helyett ó betű fordul elő, úgy hogy a szóban két ó betű látszik s a szó közepén levő s betű a t betűtől észrevehetően távolra esik; d) némely hamisítványon a baloldalon levő alsó vörös szám sorozati betűje, másokon pedig a jobboldali alsó szám vége felismerhetőleg hibás.

— **A szabadalmi törvényhozás reformja.** A kereskedelmi miniszter a képviselőháznak elnapolása előtt tartott utolsó ülésén fontos törvényjavaslatot nyújtott be, mely a monarchiának két állama közötti vám- és kereskedelmi szövetség XVI-ik cikkének módosításával a szabadalmi törvényhozás függetlenítését célozza. Előterjesztésében következőleg okolja meg ezt a reformot a miniszter:

Mihelyt a szabadalmi törvényhozásnak általánosan sürgetett reformja célba vétetik, kettős nehézséggel állunk szemben: a monarchia két államterületére nézve egybehangzó új törvény iránt kellene megegyezni, a mi a két államterület ipari és forgalmi viszonyainak különböző volta miatt rendkívül nehéz; b) új szabadalmi törvényhozás s az általa létesítendő új rendszer mellett a vám- és kereskedelmi szövetségen alapuló egyetértő eljárás alig volna többé fenntartható, legfeljebb az esetben, ha nagy közös szabadalmi hatóság (pátens-hivatal) alakíthatnák, vagy ha az egyik államterület hatóságának a szabadalom iránti megállapodását a másik államterület kormánya minden további vizsgálat nélkül elismerné. Elvi szempontokból e két módzat egyike sem mutatkozott elfogadhatónak, annál kevésbé, mert egyik sem biztosítja a szabadalmi ügyek célszerű kezelését s a találmányok ügyének további fejlesztését. Ily körülmények közt s miután nekünk is szükségünk van arra, hogy szabadalmi és találmány oltalmi ügyeinket viszonyainknak megfelelőleg törvényhozási uton rendezzük, a szabadalmi ügyek intézésének megjavítása érdekében az ő felsége többi királyságai és országai kormányával folytatott

tárgyalások azon eredményre vezettek, hogy a fennálló vám- és kereskedelmi szerződés XVI. cikke kölcsönös egyetértéssel olyformán módosítottassék, hogy a monarchia mindkét államterülete a szabadalmi törvényhozás tekintetében teljes függetlenséget nyerne s a találmányi szabadalmak jövőben többé nem kölcsönös egyetértéssel, hanem mindenik kormány részéről saját államterületére nézve az államnak független és önálló törvényhozása alapján önállóan engedélyeztetnének, hosszabbítatnának, illetve érvénytelenítettének.

IRODALOM.

— **„Thália pongyolában.”** Vettük a következő előfizetési felhívást: Hilarius (Hegyi Jenő) „Thália pongyolában” című munkájára hívom fel b. figyelmét. A szerző e cím alatt bocsátja közre kareolatait. Hilarius színházi pikantériáival nem szükséges bővebben foglalkoznunk, mert a ki a „Magyar Figaro”-ban olvasta a szerzőnek eddig megjelent színházi pikantériáit és kareolatait, tisztában van azzal, hogy ama pikantériák gyűjteménye egyike a legszellemesebben megírt olvasmányoknak. A szerző a kuliszák mögül leste el történeteit és írta meg diskkrét pikantériáival. Hilariust a színész-világ és a habituék kérelme indította arra, hogy pikáns kareolatait kiadja. A „thália pongyolában” körülbelül 8—10 ívnyi terjedelemben legkésőbb karácsonyra kerül ki a sajtó alól, több mint 20 illusztrált kareolattal. A mű előfizetési ára 1 frt (2 korona), bolti ára 1 frt 20 kr., (2 korona 40 fillér). Az előfizetési összegek avagy előjegyzéseket kérem a szerző címére a „Pécsi Napló” szerkesztőségébe küldeni. Pécs, 1893. október hóban. Tisztelettel Engel Lajos könyvkereskedése, Pécsen, mint a mű kiadója.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

St. Gy. Sopron. Csodáll zni méltóztatik azon, hogy lapunk vasárnapi száma és folytatólag mai számunk ugyanazt a tárcát közli Váli Béla dr. tollából, mint lapársunk a „Sopron”-? Hát legyen megnyugodva, hogy ezen mi magunk csodálkoztunk leginkább. Megnyugtatóra azonban kijelenthetjük, hogy Váli Béla dr. lapunknak jeles munkatársa a „Sopron”-nal sem a multban, sem jelenleg semmiféle összeköttetésben nem áll s a kérdéses „eredeti” tárcá közlésére lapársunkat fel nem hatalmazta. Mindössze anyi történt, hogy a „Sopron”-nak mutatványszámként megküldetett a „Zene- és Színművészeti Lapok” legutóbbi száma, mely e nagybecsű tárcát tartalmazta s a „Sopron” abból vette át azt „eredeti” gyanánt; mi legfeljebb a tárcá-szerzésnek ezt a módját tartjuk „eredeti”-nek.

Kiadótulajdonosok:

Behofschitz Ignác, Rábel László.

VASUTI MENETREND.

Győr - sopron - ebenfurti vasut.

Sopronból indul.

Győrbe:	6 óra 20 p. regg.	Bécsbe:	5 óra 40 p. regg.
	2 óra 07 p. délut.		9 óra 42 p. regg.
	6 óra 58 p. este.		3 óra 15 p. délut.

Sopronba érkezik.

Győrből:	8 óra 51 p. regg.	Bécsből:	9 óra 17 p. regg.
	3 óra 04 p. délut.		1 óra 58 p. délut.
	8 óra 23 p. este.		6 óra 22 p. este.

Déli vasut.

Sopronból indul.

Szombathelyre:	9.28 regg.	Bécsbe:	6 óra 00 p. regg.
	4.37 délut.		7 óra 23 p. regg.
	7.55 este.		10 óra 55 p. délut.
	10.55 éjjel.		2 óra 20 p. délut.
			6 óra 18 p. este.

Sopronba érkezik.

Szombathelyről: 5.47 regg.	Décsből: 7 óra 08 p. regg.
7.18 regg.	9 óra 18 p. délel.
10.43 délel.	4 óra 20 p. délut.
6.08 este.	7 óra 49 p. este.
	10 óra 43 p. éjjel.

PIACI ÁRAK.

A soproni heti vásáron október 23-án a forgalom a következő volt: búzából eladatott 250 mm., rozsból 30 mm., árpából 300 mm., zabból 180 mm., kukoricából — mm., szénából 150 kilo, szalmából 140 kilo. Az árak a következők voltak: buza 7 frt 10 krtól 7 frt 40 krig. — Rozs 6 frt 20 krtól — frt — krig. — Arpa 7 frt — krtól 8 frt 25 krig. — Zab 7 frt 20 krtól 7 frt 50 krig. — Kukoricza — frt — krtól — frt — krig. — Széna 2 frt 40 krtól 3 frt 80 krig. — Szalma 1 frt 50 krtól 1 frt 80 krig.

A kerületi kereskedelmi és iparkamarától.

5122 1893.

Hirdetmény.

A nagyméltóságú kereskedelemügyi magy. királyi miniszterium f. évi október hó 19-én 76722 VI. szám alatt kelt leirata szerint megengedte, hogy Sopronvármegye területéhez tartozó Csorna községben a f. évi november hó 11-én eső országos vásár ez évben kivételesen november hó 13-ra tartassék meg.

Mire ezennel felhívjuk az érdekelt körök figyelmét.

Sopron 1893. október 25-én.

A ker. keresk. és iparkamara.

4936/1893.

Hirdetmény.

A Szerbiában legutóbb életbeléptetett egyedárusági törvény és az annak végrehajtására vonatkozó rendeletek főbb határozatait, valamint a játékbélyegilletékre vonatkozó intézkedés ismertetését és az új szerb kiviteli vámtarifá szövegét a keresked. m. kir. miniszter ur alulírt kamarának megküldvén, van szerencsénk az érdekelt köröket figyelmeztetni, hogy e közlemények hivatalos helyiségünkben a hivatalos órák alatt (9—12, 2—5) bárki által megtekinthetők.

Sopron, 1893. október hóban.

A ker. keresk. és iparkamara.

4973/1893.

Hirdetmény.

A m. kir. államvasutak kolozsvári üzletvezetősége különféle szükségleti tárgyak, mint mozdony- és építési homok, cement-, kelheimi és keramit lemezek, fali- és cseréptégla, faggyu- és stearin-gyertya, tisztogatórongy, különféle fa- és vasszerszámok, kertészeti cikkek stb. szállítására pályázatot hirdet.

Az írásbeli ajánlatok f. é. november 15-ig a főmvezett üzletvezetőségnél nyujtandók be.

Mely pályázatra oly megjegyzéssel van szerencsénk az érdekelt körök figyelmét felhívni, hogy a részletes szállítási föltételek hivatalos helyiségünkben a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Sopron, 1893. október hóban.

A ker. keresk. és iparkamara.

Dr. Gueth Lajos

köz- és váltó-ügyvéd

irodáját

Szent-György-utca 8. szám alá

tette át.

<p>Üzleti levelek</p> <p>Fakturák</p> <p>Látogató jegyek</p> <p>Körözvények</p> <p>Műsorozatok</p> <p>Dalszövegek</p> <p>Gyászjelentések</p> <p>Szabályzatok</p> <p>Meghagyások</p> <p>Étlapok</p> <p>Emlékiratok</p> <p>Intőlevelek</p> <p>Levélcímek</p> <p>Cimjegyek</p> <p>Táblázatok</p> <p>Vignetták</p>	<p>Mérsékelt árak.</p> <p>Mindenemű könyvnyomdai munkát a legegyszerűbb kiállítástól legdiszesebbig elvállal és leggyorsabban a legmérsékeltébb áron készít</p> <h2 style="margin: 0;">Rónai Frigyes könyvnyomdája</h2> <p style="margin: 0;">Sopronban, Széchenyitér 21. sz. a.</p> <p style="margin: 0;">mely minden a könyvnyomda szakmába vágó kérdésben (ugy a munkáról mint az árról) a legnagyobb készséggel ad fevilágosítást.</p> <p style="margin: 0;">E könyvnyomdából kerül ki a Felső-Dunántul legelterjedtebb és legolesőbb lapja a</p> <h3 style="margin: 0;">„SOPRONVÁRMEGYE“</h3> <p style="margin: 0;">mely hetenkint kétszer jelenik meg s hirdetések felvételére nagy elterjedésénél fogva kiválóan alkalmas.</p> <p style="margin: 0;">E könyvnyomda felvesz mindenemű hirdetést a „SOPRONVÁRMEGYE“ részére mérsékelt díjszabás mellett.</p> <p style="margin: 0;">Ugyanezen könyvnyomda kiadásában jelenik meg a RÓNAI FRIGYES tulajdonát képező</p> <h3 style="margin: 0;">„Oedenburger Post“</h3> <p style="margin: 0;">című, hetenkint kétszer megjelenő, Sopron szab. kir. város hivatalos német lapja.</p> <p style="margin: 0;">Hirdetők, akik Sopron és szomszédos vármegyékben a hirdetéseknek az üzleti forgalomra jótékonyan kiható s kedvező eredményeiben részesülni kívannak, — ne kerüljék el semmi esetre sem a „SOPRONVÁRMEGYE“ magyar és az „OEDENBURGER POST“ német hasábjait.</p> <p style="margin: 0;">Állandóbb jellegű hirdetéseknel jelentékeny ármérséklés.</p> <p style="margin: 0;">A hirdetések dija szabad egyezkedés tárgyát képezi.</p> <p style="margin: 0;">A „SOPRONVÁRMEGYE“ és az „OEDENBURGER POST“ részére hirdetéseket felvesz a szerkesztőségen és kiadóhivatalon kívül bármelyik hirdetési iroda is.</p> <p style="margin: 0;">Vidéki megrendelések gyorsan, olcsón és pontosan eszközöltetnek.</p>	<p>Irodalmi művek</p> <p>Folyóiratok</p> <p>Röpiratok</p> <p>Árjegyzékek</p> <p>Oklevelek</p> <p>Nyugták</p> <p>Számlák</p> <p>Meghívók</p> <p>Levélborítékok</p> <p>Falragaszok</p> <p>Belépti jegyek</p> <p>Szállító levelek</p> <p>Iskolai bizonyítványok</p> <p>Adóslevelek</p> <p>Irodai nyomtatványok.</p>
--	--	--